

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

5. ČÍSLO / XXXII. ROČNÍK

24 Kč • 1,00 €

4. ÚNORA 2024

Z obsahu:

Hlásání je v Duchu Svatém

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci

6. prosince 2023,
Řím, aula Pavla VI.
- strana 2 -

Blahoslavený Leopold z Alpanseire

Libor Rösner
- strana 4 -

Před 25 lety byla
objevena broumovská kopie
Turínského plátna

- strana 5 -

Sedm zákonů lásky Ct. Fulton J. Sheen

- strana 6 -

65 let od úmrtí
bl. Metoděje Dominika
Trčky

- strana 7 -

Postav se do řady k nemocným

- strana 8 -

O uzdravení a Božích plánech

- strana 10 -

Mary's Meals v roce 2023

- strana 11 -

Heřman Josef (17) Wilhelm Hünermann

- strana 12 -

Základní škola Mchenga, Chikwawa (Malawi). Charitativní organizace Mary's Meals, 28. června 2016

Hlásání je v Duchu Svatém

Katecheze papeže Františka při generální audienci
6. prosince 2023, Řím, aula Pavla VI.

Sk 1,6-8

Drazí bratři a sestry, v minulých katechezích jsme si všimli, že hlásání evangelia je radostí, je určeno všem lidem a obrací se k dnešku. Nyní odkryjme poslední podstatnou vlastnost evangelijního hlásání – je zapotřebí, aby se dělo v Duchu Svatém. Ke „sdílení Boha“ totiž nepostačují radostná věrohodnost svědectví, všeobecnost hlásání a aktuálnost jeho poselství. Bez Ducha Svaté-

ho je jakákoli horlivost marná a klamně apoštolská – patřila by jen nám a nepřišla by ovoce.

V *Evangelii gaudium* jsem připomenul, že „Ježíš je prvním a největším hlasatelem evangelia“, že „v jakékoli formě evangelizace má primát vždycky Bůh, který nás chtěl povolát ke spolupráci s ním a podněcovat nás mocí svého Ducha“ (12). Zde je prvenství Ducha Svatého! Bůh proto připodobňuje dynamiku Božího království k člověku, který zaseje do země semeno;

ať spí, nebo je vzhůru, ve dne i v noci semeno klíčí a roste, on ani neví jak. (srov. Mk 4,26-27) Duch je hlavním činitelem, který předchází misionáře a dává vzkličít plodům. Toto vědomí nás silně utěšuje a pomáhá nám upřesnit jiné a rovněž rozhodující vědomí: totiž to, že církve ve své apoštolské horlivosti nehlásá sama sebe, nýbrž milost, dar. Duch Svatý je právě Božím darem, jak řekl Ježíš samaršské ženě. (srov. Jan 4,10)

Prvenství Ducha by nás ovšem nemělo vést k netečnosti. Důvěra nezprošťuje povinnosti. Životnost samovolně rostoucího semena neopravňuje rolníky k tomu, aby pole zanedbávali. Když Ježíš před svým nanebevstoupením udílel posled-

Pokračování na str. 9

V tomto čísle Světla tak trochu tematicky předjímáme... Chceme však ještě před tím, než příští neděli – kdy tradičně, v den památky Panny Marie Lurdské (letos však má přednost slavení Dne Páně) – se bude v mnoha farnostech udělovat svátost pomazání nemocných, upozornit na sílu a význam této důležité svátosti. Zároveň uveřejněné texty mohou povzbudit k přijetí svátosti někoho, kdo váhá, anebo někoho, kdo je přesvědčen, že tuto svátost stále ještě nepotřebuje.

Připomeňme si to zásadní: Svátost pomazání nemocných posiluje a uzdravuje. – S uzdravením počítáme asi všichni, ačkoliv ne vždy musí jít o uzdravení tělesné (záleží na Bohu, který ví, co je pro nás a naši spásu nejlepší), ale dochází i k uzdravení duchovnímu. Udělením této svátosti se nemocnému totiž dostává potřebné milosti k přijetí své nemoci, k přijetí Boží vůle a užšímu sjednocení se s Pánem v utrpení a těžkostech. Vidíme již zde onu spojenou nádobu, kdy uzdravení vyžaduje sílu, a tak je hned zřejmé, že síla, kterou tato svátost dává, způsobuje uzdravení – duše, a je-li to svatá vůle Boží, tak i těla.

Někteří varují, že se pomazání nemocných zneužívá, když někdo o ně

Editorial

žádá i několikrát za rok, či častěji. Může být, a nemusí. Pokud se zhorší zdravotní stav, anebo má-li někdo před operací, je dokonce vhodné, aby tuto svátost přijal.

Mohli bychom si připomenout i mnohé další skutečnosti podstatné pro tuto svátost, ale rád bych upozornil ještě na něco, na co se snad trochu zapomíná. Mezi nemoci patří i různé druhy závislosti – alkoholismus, gamblerství, pornografie... A rovněž zde mocně působí přijetí svátosti pomazání nemocných. Svědectví o záračných uzdraveních ze závislosti skrze tuto svátost asi neznáme tolik, a proto rádi jedno z nich uveřejňujeme. (str. 8-9) Snad někomu pomůže na jeho cestě, snaze o vysvobození se z pout ďábelské závislosti, jež člověku škodí a často vede do propasti, z níž už není dost sil k návratu. Konce takových lidí bývají velmi smutné...

Uvědomme si tedy s vděčností sílu a význam svátosti pomazání nemocných. S tímto vědomím je pak třeba sebrat odvalu a přistoupit k jejímu přijetí i bez ohledu na věk, zvláště nastanou-li okolnosti, které jsme zde

nastínili. A pokud dopředu víme, že chceme tuto svátost přijmout, je dobré připravit se poctivou svatou zpovědí, abychom neuráželi Dárce a aby se účinek pomazání nemocných znásobil. Disponujeme tak svou duší k přijetí Boží milosti v plné důvěře a bez výhrad, k přijetí Boží vůle – ať už budeme uzdravení na těle, či nikoliv.

A ještě jedna skutečnost vysvítá z předloženého svědectví: Jistě budeme Pánu Bohu vděční, když nás uzdraví, ale jemu jde o něco více – o spásu naší duše. A proto očekává, že případný zázrak uzdravení se stane hnacím motorem pro naše úsilí na cestě spásy. Nejen tedy díkůvzdání je důležité, ale ještě důležitější je to, jak s úžasným zázrakem ve svém dalším životě naložíme. Nejsme někdy nevděční – tím, jak žijeme?

Máme-li ve svém okolí někoho, o kom si myslíme, že by potřeboval povzbudit, doprovodit, zajistit udělení svátosti pomazání nemocných, učinme patřičný skutek lásky. Podnětnou inspiraci k tomu najdeme i v katechezi ct. Fultona J. Sheena o lásce. (str. 6-7) A snad tak přivedeme k Pánu i některé z těch, kteří ho hledají...

Daniel Dehner

Vrať se do městečka na břehu moře, kde Pán začal svou evangelizaci, která má jeden hlavní cíl: ukončit vládu zlého ducha. K tomu jsou zaměřena Ježíšova slova i skutky. Dnes zastihneš Pána ve chvíli, kdy opouští synagogu, kde kázal a vyháněl zlé duchy. Spíše než na odpočinek myslí na to, jak dále pomáhat potřebným. Pastorační úsilí vyžaduje nejen slova, ale i skutky lásky. Doprovod' ho do Šimonova a Ondřejova domu.

Nepanuje zde právě dobrá nálada. Petrovu příbuznou postihla horečka, která ji upoutala na lůžko. Ta, která s ochotou posluhovala druhým, je pojednou sama odkázána na jejich péči. Pomysli přitom na jiné choroby, které často svazují lidská srdce. Sobectví, pohodlí a pýcha dokážou člověka spoutat do té míry, že je neschopný prokazovat svým bližním služby lásky. Kdo neslouží, je postižen zlou nemocí, která je o to nebezpečnější, že postižený o svém stavu ani neví a zůstává slepý a necitelný k nouzi a bolestem těch, kteří čekají na jeho pomoc.

Připoj se k těm, kteří upozorňují Pána na nemocnou příbuznou. Pros Ježíše, aby spolu s ní i tebe uzdravil od neduhů, které jsou ti skryty. Pomysli přitom i na ty, které přehlížíš, ačkoliv čekají na tvou pomoc. Taková upřímná prosba je dobrým lékem proti zhoubné horečce srdce. Pán rád vyslyší prosbu za jeho uzdravení.

Pohled', s jakou láskou a mocí bere chorou za ruku. To postačí, aby se nejen pozvedla, ale také aby se cítila zcela zdravá. Poznáváš to z toho, s jakou horlivostí a láskou se ujala péče o své hosty. Raduj se spolu s přítomnými z dobré pohody, která zavládla v domě tak početné rodiny. Pozvi Pána i do svého domu, aby zde uzdravil všechny neduhy. Pak budou všichni s láskou *obsluhovat* jeden druhého.

Nastal již soumrak, ale Pánův pracovní den ještě zdaleka není u konce. Obyvatelé využívají konce sobotního klidu, aby k němu přivedli nemocné a ty, které ovládl zlý duch. Ježíš neúnavně vrací zdraví duše i těla. Jdí a vyhledávej ty, kteří se o něm dosud nedověděli, nebo nemají nikoho, kdo by je k Pánu přivedl. Bylo by smutné, kdyby se někomu nedostalo Pánova milosrdenství jen proto, že se nenášel nikdo, kdo by mu o něm pověděl nebo mu posloužil. Radost toho, kdo se setká

První evangelizace

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Mnoho zlých duchů vyhnal.

s Ježíšem, bude i tvou radostí. Ta radost stojí za tu námahu, abys přemohl své pohodlí a svou sebelásku.

Zlí duchové, kteří mají opustit své oběti, se proti Pánu vzpouzejí. Ale jeho slovo je neúprosné. Zde vidíš, kde najdeš opravdové zastání, když na tebe zle doléhá nepřítel. Pán *poručí nečistým duchům a poslechnou ho*⁽¹⁾.

Proč Ježíš zakazuje zlým duchům promlouvat? Právě proto, že jsou zlí. Jejich slova neslouží Božímu království. Nepotřebuje jejich svědectví. Podněcují nálady a hnutí, které nemají na mysli věci božské, nýbrž lidské.

Pánova láska a milosrdenství nemají úřední hodiny, nikoho neodkazuje na jindy. Jeho dobročinnost se protáhla do pozdního večera, ale ani pak si Ježíš nedopřává klidu. Nezbytným zázemím pastorační aktivity je modlitba a samota. Pán pro ni obětuje i své pohodlí. Vstává za tmy, když všichni odpočívají, a odchází do samoty, aby se modlil. Až vzejde den, půjde opět k potřebným a bude rozdávat milosti Božího slova i zdraví, ale nyní potřebuje rozmlouvat se svým Otcem. Neváhej a ve vsí tichosti se zúčastni této noční adorace, při které Syn člověka vzdává chválu Otci jménem všech lidí za dary, které může rozdávat, a přednáší prosby za všechny potřebné a strádající, kteří čekají na jeho pomoc.

Uč se zde od Ježíše, jak se máš připravovat na účinný apoštolát. Má-li tvá služba přinášet bližním pravé ovoce, potřebuje tvá duše a tvé srdce rozmlouvat s Otcem stejně nezbytně, jako tvé tělo potřebuje pokrm. V pokorné vděčnosti obnov své vědomí, že všechno dobré pochází od Otce, *ktejř je přemocný a jehož moudrost je bez míry*⁽²⁾. Protože nemáš rozdávat ze svého, musíš načerpat u Boha jeho dary v soustředěné modlitbě, tak jak to dělá Pán. Vypros si také sílu k pevnému rozhodnutí, že nebudeš hledat důvody ke zkracování, anebo dokonce vynechávání tak potřebné rozmluvy s Bohem. Horeč-

Liturgická čtení

1. čtení – Job 7,1–4.6–7

Job řekl: „Což nejsou svízele údělem člověka na zemi, dni jeho jako dni nádeníka? Jak otrok touží po stínu, jak nádeník čeká na svou výplatu, tak jsem dostal v úděl měsíce bídy a noci soužení byly mně přiděleny. Když uléhám, říkám si: Kdy asi vstanu? Když končí večer, sytím se neklidem do úsvitu. Mé dni jsou rychlejší než tkalcovský čtunek, plynou bez naděje. Pamatuji, že můj život je jako dech, mé oko již nikdy neužije štěstí.“

2. čtení – 1 Kor 9,16–19.22–23

Bratři! Že hlásám evangelium, tím se chlubit nemohu; to je mi uloženo jako povinnost, a běda, kdybych ho nehlásal. Odměnu bych mohl čekat, kdybych to dělal z vlastního popudu. Když to však dělám proto, že to mám nařizeno, plním tak jen úkol, který mi byl svěřen. Jaká je tedy moje odměna? To, že hlásám evangelium a nic za to nechci, takže se vzdávám práva, které mi evangelium poskytuje. Jsem nezávislý na všech, a přece jsem udělal ze sebe služebníka všech, abych tak získal tím větší počet lidí. U slabých jsem se stal slabým, abych získal slabé. Pro všechny jsem se stal vším, abych stůj co stůj zachránil aspoň některé. A to všechno dělám proto, abych zároveň s nimi získal podíl v dobrech evangelia.

Dokončení na str. 8

ka aktivity bez modlitby je také vážným příznakem nebezpečné choroby.

S ranním úsvitem se dostávají překvapení učedníci. Ježíš se dává nalézt těm, kteří ho upřímně hledají. Aniž to vědí, přináší zprávu o prvním ovoci noční modlitby: *Všichni tě hledají!* Ježíš však má svůj plán: *Pojďme jinam.* Je tam mnoho těch, kteří nás potřebují. Nechce těžit z popularity, kterou vzbudily jeho skutky, a vydává se na cestu konat jinde to, *kvůli čemu přišel. Jde shromažďovat rozptýlené z Izraele, uzdravovat ty, jimž puká srdce, a obvázat jejich rány.*

Chval Hospodina, neboť je dobrý, opěvuj ho, neboť je milý a zaslouží si chválu.⁽³⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. Mk 1,27; ⁽²⁾ srov. Ž 147,5;

⁽³⁾ srov. Ž 147,12.

Blahoslavený Leopold z Alpanseire

„Byl darem Božím pro lidi hledající smysl života,“ píše se v jednom jeho životopise. „Odříznutý od světa, nikoli však vzdálený,“ ohodnotil bl. Leopolda lakonicky jeden z těch, kteří ho znali. „Umělcem Božím“ jej zase nazval kardinál Amato během beatifikační mše svaté. Kdybychom měli k těmto definicím Leopoldovy osobnosti něco přidat, řekneme, že to byl prostý kapucínský bratr, který vynikal křesťanskými ctnostmi a svatostí svého života.

Francisco Tomás Juan Bautista Marquez y Sánchez. Tak se jmenoval, než se ve 33 letech stal kapucínským bratrem Leopoldem z Alpanseire. Přídomek odkazoval na jeho rodiště ležící v comarce (tj. územním celku, období našeho okresu) Serranía de Ronda, kde přišel na svět 24. července 1864. Celý jeho život provázela chudoba – nejprve ta v rodném domě, kde jej rodiče Diego a Girolama stejně jako jeho sourozence Diega, Juana Miguela a Marii Teresu vedli jednak k Bohu, jednak k poctivé a svědomité práci na nevelkém poli, které jim patřilo, a časem i chudoba zvolená.

Krom běžných zemědělských prací chlapec pásal i dobytek. V této souvislosti se připomíná jedna příhoda. Jednoho dne se nad hlavami pasáčků a jejich stád nakupila bouřková mračna, která nevěstila nic dobrého. Francisco Tomás navrhoval ukrýt se v jeskyni a v růženci prosit Panu Marii o pomoc. Byl však přehlasován,

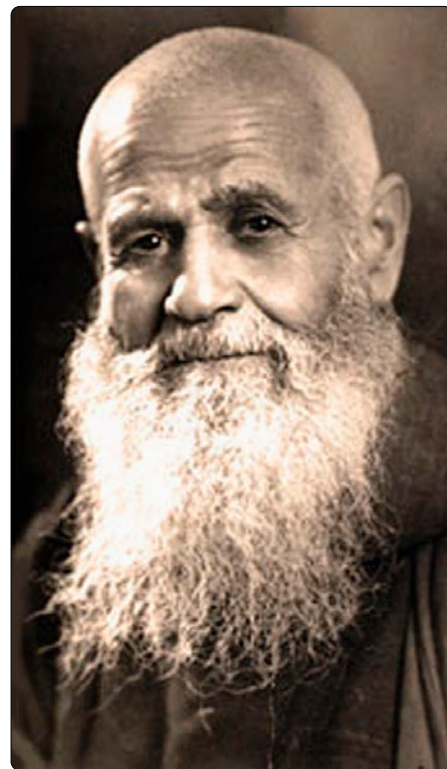
Vstup do kapucínského kláštera v Granadě

takže se skupinka vydala nazpět do Alpanseire. Velice brzy je zastihla prudká bouře, když tu udeřil z černočerného nebe blesk a zasáhl hochu, který nejvíce horoval pro návrat domů. To určitě mělo vliv na formaci pozdějšího blahoslaveného.

Když dosáhl Francisco Tomás Kristových let, s chudobou se zasnoubil. Roku 1897 totiž vstoupil ke kapucínům sídlícím v Seville, v jejichž hábitu, obdrženém 16. listopadu téhož roku od novicmistra P. Diega z Valencie, později složil slib chudoby spolu se sliby čistoty a poslušnosti. Uvádí se, že rozhodující pro něj byl prožitek z kázání během beatifikace Didaka de Gadibuse, španělského světce z 18. století. Poté vyměnil sevillský klášter za ten v Granadě, v němž roku 1903 složil věčné sliby, ten zase po nějakém čase za klášter v Antequeře, načež se roku 1914 vrátil do Granady a už v ní zůstal.

Zatímco dříve vykonával z pověření představených práce na zahradě, nyní se z něj stal oficiálně almužník. Jestliže se v písni Granada zpívá o městě „prastarých krás“, o Granadě, která je „krásná, když měsíc se prochází nocí“, bratr Leopold procházel kolem jejích krás den co den, sbíral almužny pro chudé a stal se jakýmsi sluncem prozařujícím temnoty tohoto města. „Leopold z Alpanseire byl umělcem Božím a bez takových svatých je město jako nebe bez slunce a noc bez hvězd,“ řekl při jeho beatifikačním procesu Angelo kardinál Amato.

Celých pět desetiletí pokorně klepal na dveře svých granadských spoluobčanů a prosil o milodary pro ty, kdo potřebovali finanční pomoc. Obcházel i okolní visky a městečka a nezůstával jen u proseb – chudý kapucín nejen bral, leč i dával. Nešlo samozřejmě o žádné hmotné prezenty, dával v podobném duchu jako svatý Petr ve Sk 3,6: „Stříbro ani zlato nemám, ale co mám, to ti dám.“ Bratr Leopold dával Krista, hlásal jeho slávu, učil

Blahoslavený Leopold z Alpanseire

katechismus děti, jež mu běhávaly naproti, když se blížil do jejich vsi či ulice; bez špetky falešné tolerance a myšlenek na právo jedince na svůj život ukazoval hříšníkům závadnost jejich počinání a bezpodmínečnou nutnost obrácení. Dával však i z toho mála, co měl, pokud jde o věci. Ostatně již jako mládenec v rodném Alpanseire daroval náradí nemajetným sousedům, kteří žádné neměli, jindy podaroval ubožáka čerstvě vydělanými penězi.

Připomeňme na tomto místě, že nepíšeme o období středověku, které máme se sbíráním almužen podvědomě spjato, nýbrž o 20. století, což může leckomu znít zvláště. Současně tak trochu pozapomínáme, že taková činnost nebyla žádnou selankou, jak to může z několika suchých, lakonických vět působit. Vyžadovalo to spoustu energie a přemáhání, Leopold navíc prosival o milodary v zemi, kde stále rostl tábor nepřátel církve svaté, rekrutující se především z řad svobodných zednářů a socialistů. Zbožný kapucín plnil své poslání neohroženě, navzdory četným případům, kdy se setkával s otevřenou averzí. Záštiplní lidé mu spílali, aby šel místo žebrání raději pracovat, jiní mu slibovali, že ho brzy pověsí. Za všechny se modlil s povzdechem, že dotyční nevědí, co mluví.

Před 25 lety byla objevena broumovská kopie Turínského plátna

Leopoldova slova umocňovala jak jeho osobnost prodchnutá mimořádným charismatem, do očí bijící pokorou a skromností a vnitřním pokojem, tak i podivuhodná uzdravení, jichž byl stejně jako Petr – Skála prostředníkem. Kolikrát mu stačilo pomodlit se nad nemocným pouhé tři Zdrávasy a z pacienta, s nímž si lékaři nevěděli rady, se rázem stal zdravý člověk. Onen vnitřní pokoj si vypěstoval kapucínský bratr definitivně jako součást svého já během prvních let v řádu, strávených dílem na zahradě, dílem v kostele, kdy se stal „kontemplativním uprostřed kanálů zavlažujících zeleninu, ovoce a záhony květin na oltáře“. Někdejší generál kapucínského řádu, P. Paschalis Rywalski, o něm řekl: „Kdo někdy potkal bratra Leopolda, okamžitě byl fascinován jeho prostým a přirozeným životním stylem, upřímným a pravdivým, žitým v evangelní chudobě, stylem, v němž nebylo ani zbla umělého. Byl to člověk se srdcem dítěte, slyšitelný a upřímný, laskavý a strážlivý v hodnocení druhých, poctivý dělník. Člověk nenápadný a výjimečně skromný navzdory tak velkým skutkům, které skrze něj dobrý Bůh vykonal. Projevy uznání od lidí ho zahanbovaly, měl radost z pokořování, byl si vědom svých omezení a hříchů. Často také říkával: »Jsem velkým hříšníkem.« Bratr Leopold dobře znal výrok svatého Františka: »Člověk je jenom tím, kým je v očích Božích, ničím víc.«“

Když sám nemohl kvůli osklivé a špatně se hojící zlomenině stehenní kosti vycházet do ulic, modlil se Leopold na své posteli prakticky bez ustání. Granadským i vesničanům v té době tento muž Boží velmi chyběl, považovali ho za žijícího světce, ne nadarmo si ustříhovali kousky jeho hábitu či cingula. Dodnes také věřící přicházejí k jeho hrobu v granadském klášteře, aby si od tohoto kapucínského bratra vyprosili milost uzdravení pro sebe, popř. pro své blízké, a to zejména devátého každého měsíce. Devátého proto, že to souvisí s datem jeho úmrtí.

Leopold z Alpendeire totiž zesnul v Pánu 9. února 1956. Již pět let po jeho skonu započal proces blahorečení, který byl završen 12. září 2010 na letecké základně Armilla v Granadě, kde ho z pověření papeže Benedikta XVI. prohlásil za blahoslaveného Angelo kardiál Amato.

Kopie Turínského plátna, do kterého byl podle církevní tradice zabalen Kristus, když jej sňali z kříže, byla objevena v broumovském klášteře před čtvrtstolím, 17. ledna 1999. Rozměry broumovské kopie jsou téměř shodné s italským originálem, který má 4,36 metru na délku a 1,1 metru na šířku. Na plátně je vidět postava o výšce 170 až 180 centimetrů z přední a zadní strany. Vzhledem k tomu, že v klášteře nejsou vhodné podmínky pro skladování předlohy, byla pořízena její kopie, která je v klášteře vystavena a je stále velkým lákadlem pro návštěvníky Broumova.

Kopii Turínského plátna objevili za zclaceným štukovým věncem s nápisem SANCTA SINDON v dřevěné schránce v klášterním kostele svatého Vojtěcha. Z průvodní listiny vyplývá, že plátno daroval v roce 1651 turínský arcibiskup Julius Caesar Bergiria opatu u svatého Mikuláše na Starém Městě pražském, pozdějšímu pražskému arcibiskupu Matouši Ferdinandovi Sobkovi z Bilberka. Ten plátno za svého života daroval broumovskému klášteři. Vlastníkem historické kopie je broumovské opatství.

Vzácný artefakt je nyní v břevnovském klášteře v Praze, odkud bude převezen do depozitáře Umělecko-průmyslového muzea (UPM) v Praze, kde ho budou zkoumat památkáři. „Po poradě se zástupci Národního památkového ústavu bylo dohodnuto, že stávající expozice není pro plátno vhodná, proto byla v roce 2017 pořízena kopie, která bude nadále v broumovském klášteře vystavena,“ řekl nedávno ČTK Vojtěch Marek Malina z benediktinského arcioopatství.

Historická kopie Turínského plátna bude uložena v depozitáři UPM, kde bude mít odpovídající zajištění z pohledu bezpečnosti a požární ochrany. V nejbližších letech se tak do Broumova kvůli nevhodným podmínkám ke skladování nevrátí. „V muzeu bude přístupná odborné veřejnosti. Pokud v budoucnu dojde k úpravě nebo výstavbě nových prostor vhodných pro výstavu kopie, bude možné ji opět zpřístupnit veřejnosti,“ řekl Malina.

Na světě existuje asi 40 kopií plátna, broumovský exemplář patří mezi nejzdařilejší. Pochází z roku 1651 a jde o jedinou historickou kopii Turínského plátna severně od Alp. Od roku 2012 je plátno kulturní památkou.

Benediktinský klášter vznikl v Broumově ve 14. století. Barokní podoba z 18. stol. je dílem Kiliána Ignáce Dientzenhofera. Broumovský klášter neboli Benediktinské opatství sv. Václava je národní kulturní památkou a tvoří dominantu města. V roce 1990 dostali budovy v restituci zpět břevnovští benediktini a v roce 2014 prošel areál rozsáhlou revitalizací. V současnosti v klášteře žádný příslušník benediktinského řádu nežije. Klášter je otevřen celoročně a nabízí jak tradiční, tak speciální prohlídky a posezení v klášterní kavárně či služby restaurace. V klášteře působí nezisková organizace *Agentura pro rozvoj Broumova* spolu se *Vzdělávacím a kulturním centrem Broumov*, které pořádá kulturní, vzdělávací a společenský program. Loni klášter navštívilo téměř 24 000 lidí.

*Zdroj: Biskupství královéhradecké
(Redakčně upraveno)*

Sedm zákonů lásky

Písmo svaté zaznamenalo jen sedm výroků Panny Marie. Používáme těchto sedmi Mariiňých slov, abychom objasnili sedm zákonů lásky.

1. Lásky je volba

Každý úkon lásky je vyslovení souhlasu, úvaha, komu dát přednost, a rozhodnutí. Je to však také odmítnutí. „Miluji tebe“ znamená, že nikoho jiného nemiluji. Protože láska obsahuje volbu, ukládá si rozchod s dřívějším způsobem života a tím také s dosavadními svazky. Odtud příkaz Starého zákona: *Proto muž opustí otce i matku a přilne ke své ženě.* (Gn 2,24) S tímto odloučením souvisí hluboký pocit náklonnosti k milovanému člověku. Touha jednoho nachází v tom druhém opětvání svých pocitů. Lásky se neptá, proč je milována. Jediná otázka zní: „Jak?“ Lásky není nikdy osvobozena od starostí: „Jak máme žít?“ – „Jak ji můžeme udržet?“

Bůh miluje i hříšného člověka. Ale nechce svou lásky lidské přirozenosti vnucovat. Proto usiloval o to, aby se jeden z jeho tvorů svým svobodným úkonem vůle osvobodil od lidské hříšnosti a tak přilnul k Bohu, aby mu mohl dát lidskou přirozenost a vytvořit tak nový lidský rod. První žena učinila volbu, která přinesla záhubu. Nová žena je vyzvána, aby učinila takovou volbu, která člověka obnoví. Stála tu však v cestě jedna obtíž: *Jak se to stane, když muže nepoznávám?* Jelikož však je to božská láska, která se zde uchází o ženu, nachází tak i možnost, jak se vtělit. Boží Syn se narodil díky její vůli, bude počat skrze Ducha Boží lásky.

2. Po volbě následuje úplná odevzdanost milovanému

Každá láska touží po dokonalé shodě a po tom, aby mohla něco darovat a tak pomoci druhému. Jestliže již jednou padla volba, následuje odevzdání, protože svobodu máme jen proto, abychom ji darovali. „Moje vůle náleží jen mně, abych ti ji mohl darovat,“ šeptají rty každého milujícího. Svoboda je určena pro sladké otroctví lásky. Každá láska postupuje od možnosti k činu, od touhy k sjednocení, od námluv k manželskému svazku. Od začátku bylo řečeno, že láska dělá z muže a ženy „dva v jednom těle“. Jed-

na duše vstupuje do té druhé a tělo následuje duši do nejnaternějšího sjednocení, jakého může být dosaženo. Rozdíl mezi prostitucí a lásky spočívá v tom, že v prvním případě je nabízeno tělo bez duše. Pravá láska vyžaduje, aby vůle po lásce předcházela akt spojení.

Když Bůh chce získat duši svého tvora a vyzval ji, aby mu dala lidskou přirozenost a byly již překonány obtíže, jak zachovat panenství, následuje velký čin sebeodevzdání: *At' se mi stane...* Sebeodevzdání, sebežeknutí a slavnost božského zasnoubení. V jiném smyslu se také nyní stávají dva jedním tělem: Božská a lidská přirozenost žily v osobě Ježíše Krista v Mariiňě lůně. Nikdy na světě nedošlo k takové jednotě mezi Bohem a člověkem, jak to nyní v sobě prožila Maria, když toho, kterého nebe nemohlo obsáhnout, po devět měsíců nosila ve svém lůně. Když již byla Maria s ním sjednocena v Duchu, byla s ním nyní sjednocena v lásce, a tím její láska v mateřské péči o „bezdomovce Slovo“ dosáhla svého vrcholu.

3. Lásky vyžaduje ustavičné žreknutí se sebe sama

Aby se láska nestala společným egoismem, musí být ve stálém kontaktu s jinými lidmi. Lásky k Bohu je neoddělitelná od lásky k bližnímu. Slova lásky se musí proměnit v činy a musí překročit hranice vlastního domova. Nouze bližního může být tak naléhavá, že je třeba obětovat vlastní pohodlí, abychom druhému pomohli. Lásky, která se nerozprostírá také na jiné lidi, hyne na svůj vlastní přebytek. Maria zachovává tuto třetí zásadu lásky tím, že ačkoliv je sama těhotná, jde navštívit svou těhotnou příbuznou, která nosí dítě ve svém lůně již šest měsíců. Od té doby žádný, který se chlubí tím, že miluje Boha, nemůže nárokovat výjimku z tohoto zákona bliženské lásky. Maria spěchala přes hory, aby navštívila Alžbětu. Je přítomna při třech důležitých okamžicích života svých bližních: při narození v rámci svého navštívení, při svatbě v Káně a při smrti na Kalvárii. Sotva přijala

navštívení anděla, spěchala, aby pomohla jedné ženě v nouzi. Ženě pomůže nejvíce opět žena a Maria, která v sobě nesla božskou Lásky, vyzařuje ji na Alžbětu tak silně, že Jan Křtitel se radostí pohnul v jejím lůně. Nést v sobě Krista je nevyhnutelně spojeno se službou Kristu. Bůh nesestoupil do Marie jen kvůli ní, nýbrž pro celý svět. Lásky musí být „sociální“, jinak není pravou lásky.

4. Lásky je neoddělitelná od radosti

Největší radostí ženy je přivést na svět dítě. Radost otce spočívá v tom, že mohl ženu učinit matkou. Lásky nemůže existovat bez radosti, i když tato radost je často jen jako záloha odměny za pozdější namáhavé povinnosti. Radost z lásky vyzařuje dvěma směry: jedna je šíře, v jaké se láska množí v rodině, a druhá je výše, kam stoupá k Bohu naše děkování, protože Bůh je zdrojem veškeré lásky. Lakomec se zalyká svým zlatem, světec Bohem.

V okamžicích nadšení se milující ptají, jak má jejich láska skončit. Lásky hledá vysvětlení pro své nadšení a ptá se: „Když již jiskry lásky jsou tak velké, jak veliký musí být teprve plamen?“ Jestliže extáze lásky pochází od Boha, pak je samozřejmě, že radost propuká v písní jako Mariiň „Magnificat“. Maria cítila, že její láska povede k dobrému konci, i když trůny mocných budou povaleny a pyšní pokořeni. Tato královna zpěvu zpívá jinou píseň než ostatní matky. Všechny matky zpívají svým malým dětem. Ale tato matka zpívá ještě dříve, než se dítě narodí. Andělovi odpověděla jen pouhým *Staň se*, Josefovi neříká dokonce nic. Zpívá však verš za veršem chválu Bohu, který shlíží na svou pokornou služebnici. Když se hnulo radostí dítě v Alžbětiňě lůně, vytryskne z Mariiňých rtů píseň. Když lidské srdce může být nadšením tak jasnoživé, jak veliké muselo být štěstí Mariiňo, které hořelo lásky k velkému Božímu Srdci!

5. Lásky je neoddělitelná od utrpení

Protože láska ke svému plnému uspokojení potřebuje vědomí, že bude věčná, ale přitom je ohraničena časem, zůstává vždy také nedostatečná a neuspokojená. Zkoušky, přívaly smutku a střídání vrcholů a propastí představují i pro milujícího,

který se celý obětoval, nemalé zatížení. Když je láska nejsilnější, cítí se milující odkázán sám na sebe a uvědomuje si, že i když si přeje být s milovanou osobou jedno, je od ní oddělen a odlišen. Není možné toho druhého v lásce neomezeně vlastnit. Každé manželství slibuje to, co může dát jen Bůh. Tak jako svatí prožívají černé noci své duše, tak prožívají milující černé noci svého těla.

Protože Maria má prožít utrpení lásky, musí snést třídenní odloučení od milovaného dítěte. Přes všechnu dobrou vůli být s Ježíšem sjednocena vznikne odcizení, rozloučení, a bolestné rozpoležení, ve kterém se Matka ptá: „Synu, proč jsi nám to učinil? Nevíš, že jsme tě s bolestí hledali?“ (Lk 2,48) Pravá láska neprobíhá bez obtíží. I duchovní láska prochází občasnou prázdnotou, duchovní pouští a trpkými pocity, že jsme ztratili Boží přítomnost. V lidské lásce se někdy láska ničí sama, takže se po určité době stane povinností. Ale v božské lásce je plnost božství a její přemíra tak velkou potřebou, že i tři dny Boží nepřítomnosti způsobí duši nesmírné bolesti, které musí snášet v tomto slzavém údolí.

6. Každá láska umírá před novým vzletem k výšinám

V království lásky není žádný postup po rovině. Buďto stoupáme vpřed, nebo klesáme zpět. Nikdy si nemůžeme být jisti, zda nadšení bude stoupat. Když nedochází k očišťování lásky, klesá oheň vášně na pouhý plápol citů a nakonec se stane popelem zvyklosti. Na pokraji pramene nikdo nestrádá žizní. Není možno milovat přesřiliš; buďto milujeme silně, nebo málo. Nenasytní lidé se často ptají, zda láska sama není podvod nebo jen prázdny klam. Pravdou ovšem je, že zákon lásky musí být stále v činnosti; protože láska zaniká, jestliže neroste. Radosti a půvaby lásky se stanou pouhým přátelstvím, jestliže nejsou obnovovány obětmi. Prostřednost lásky je trestem pro všechny, kdo nechtějí pro svou lásku přinášet žádné oběti, aby ji přiváděli k širším horizontům a vyšším vrcholům.

Při svatbě v Káně se Marii naskytla příležitost vyhradit si svého Syna jen pro sebe. Mohla pokračovat v tom, že bude jen Ježíšovou Matkou. Ona však věděla, že si tuto lásku nemůže podržet jen pro

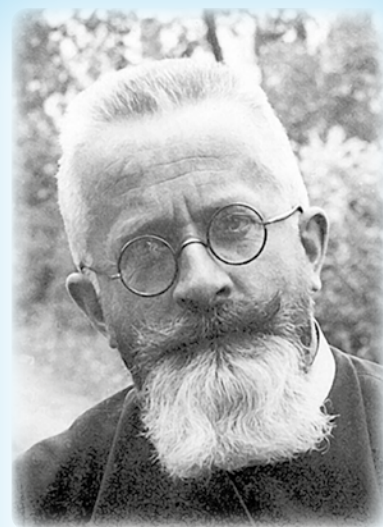
sebe. Proto ho prosila, aby udělal první zázrak, aby již zahájil svoji veřejnou činnost a urychlil „svou hodinu“: tzn. vykročil vstříc svému utrpení a své smrti. V okamžiku, kdy vyslovila prosbu, aby Ježíš učinil zázrak, usmrtila svou lásku k Ježíši jako ke svému Synu a počala stoupat k vyššímu stupni, k lásce ke všem lidem, které měl Ježíš svou smrtí na kříži vykoupit. Kána znamená konec vztahu Matky a Syna a začíná vyšší stupeň lásky, která spočívá ve spojení Matky s lidským rodem, který Kristus vykoupil. A protože obětovala a vydala svého Syna za svět, on sám jí po jejím nanebevzetí při korunování vrátí sebe zpět.

7. Cílem naplnění lásky je Boží vůle

I lehkomyšlní hovoří o lásce v pojmech věčnosti. Láska je nadčasová. V rozvoji pravé lásky stojí proti sobě nejdříve dva zamilovaní, kteří se chtějí navzájem vlastnit. Když láska pokračuje, hledají nějaký objekt, který leží mimo ně. Na obou stranách vzniká touha po jednotě mimo ně samé, totiž v Bohu. Proto se manželé postupem doby stávají zbožnějším, jestliže jejich křesťanská láska opravdu vyžívá. Zpočátku spočívá štěstí v tom, že plní vůli toho druhého, později v tom, že plní vůli Boží. Pravá láska je velký náboženský úkon. Jestliže tě miluji tak, jak si to Bůh přeje, pak je to nejvyšší výraz lásky. Poslední slova, která Maria v Písmu svatém vysloví, nás vedou k úplné odevzdanosti do Boží vůle: „Cokoliv vám řekne, učňte.“ Jak říká Dante: „V jeho vůli spočívá náš pokoj.“ Láska nemá jiného určení než poslouchat Ježíše Krista. Naše vůle náleží nám, abychom mu ji odevzdali.

Lidské srdce je rozpolceno mezi pocitem prázdnoty a potřebou být naplněn jako nádoby v Káně. Prázdnota pochází z toho, že jsme lidští. Moc naplnit srdce patří jen tomu, který nařídil, aby byly nádoby naplněny. Srdce se musí vyprázdnit, ale také naplnit. Moc vyprázdnit srdce láskou k druhým je lidská. Moc naplnit je má jedině Bůh. Proto musí každá pravá láska končit závěrečným akordem: *Pane, niko- liv má, ale tvá vůle se staň!*

Podle EWIG 5+6/2000
Překlad -lš- (Redakčně upraveno)

65 LET OD ÚMRTÍ BL. METODĚJE DOMINIK TRČKY

Letos si připomínáme 65 let od úmrtí mučedníka Metoděje Dominika Trčky, kterého prohlásil za blahoslaveného papež Jan Pavel II. v roce 2001. Při této příležitosti proběhla v kostele Panny Marie Pomocné v německém Chamu výstava věnující se Akci K, autorem výstavy je Josef Hovorka. Česká jazyková verze výstavy je součástí expozice Památníku Vojna u Příbrami.

Výstava Akce K představuje životní osudy redemptoristů, kteří působili na Svaté Hoře. Jsou zde popsány příběhy přibližující život Metoděje Dominika Trčky, Josefa Bricháčka, Stanislava Muzikáře a dalších. Expozice je doplněna o zamyšlení současného redemptoristy Petra Beneše.

Vznik německé jazykové verze výstavy podpořila nadace Renovabis a Arcibiskupství Kolín nad Rýnem. Výstava Akce K je součástí projektu Naučné stezky – Po stopách politických vězňů s názvem „Zapomenutá místa a příběhy, které nezůstanou zapomenuty“.

Kněz a řeholník Metoděj Dominik Trčka během první světové války pomáhal uprchlíkům. Za druhé světové války se snažil získávat křesťanů listy pro Židy, aby jim zachránil život. Ve vykonstruovaném procesu ho komunisté odsoudili na dvanáct let vězení. Za zpěv vánoční písně ho pak zavřeli do cely bez jídla a topení, kde dostal zápal plic a na následky této nemoci zemřel 23. března 1959.

Podle www.cirkev.cz

Postav se do řady k nemocným

Ve svátosti pomazání nemocných jde o „úlevu a spásu“, jak se o tom píše v dokumentu Druhého vatikánského koncilu *Lumen gentium*. Je lékem pro duši i tělo, je posilou také pro lidi, kteří se chtějí uzdravit z duševní nemoci, trpí depresemi anebo pro osoby, které podlehly nějaké formě závislosti.

Manažér a obchodní zástupce Miroslav Štefánek z Trenčianské Teplé dovolil časopisu *Vítazstvo Srdeca* uveřejnit své osobní svědectví, jež ukazuje, jak silný účinek má svátost pomazání nemocných, dokonce jak dokáže způsobit zázrak. „Vaše prosba je pro mne příležitostí, abych udělal to, co jsem již dávno chtěl učinit, abych – k větší slávě Boží a jako poděkování Bohu – vydal svědectví o tom, co mě zachránilo,“ sdělil Miroslav, otec rodiny a dnes už také dědeček.

* * *

Jmenuji se Miroslav Štefánek, mám 52 let. Jsem ženatý a s manželkou Janou máme radost ze čtyř dětí a dnes i ze čtyř vnoučátek. Vyrůstal jsem v obyčejné rodině v době bývalého režimu. Chodili jsme do kostela, mně i mým dvěma sestrám se dostalo přijetí všech svátostí. Víru v Boha jsme nijak zvlášť „neprožívali“. Dnes, když se zamyslím nad svým dětstvím a mladostí, to vidím trochu jinak. Vidím svého nebohého otce, jak se každý rok musel zúčastnit ponižujícího výslechu před komisí, když nás děti při-

hlašoval do vyučování náboženství. Vidím maminku, která při vaření dodržovala pátky a dbala na pravidelné páteční zpovědi. Dnes vím, že Ježíš a Maria byli s námi a čekali. Byli tam, jen já jsem nebyl dost vnímavý.

Alkohol byl součástí života v naší rodině. Nic se neobešlo bez podávání alkoholu – návštěvy, rodinná setkání, brigády, prostě nic. Bral jsem to jako přirozenou součást života, života každé rodiny. Někdo to zvládal lépe, někdo hůře. Byla to jakoby nepsaná norma společenského chování. Nevyhnul jsem se tomu ani já sám. Až vznikl velký problém. Přicházelo to nenápadně, pomalu, zákeřně. Je velmi, velmi tenká čára mezi normálem a mezi tím, kdy už se člověk stává závislým. Myslím si, že většina lidí ji nikdy nedokáže spolehlivě identifikovat. Již jako dvacetiletý jsem se dostal do stadia, kdy byl alkohol denní součástí mého života. Neuvěřitelně mi chutnal a bylo mi dobře, když jsem pil. S kdekým a z jakéhokoliv důvodu. Rovněž bezdůvodně, a také sám. Například když jsem u nás ve vesnici vystoupil z autobusu – domů jsem to měl asi kilometr – v obchodě jsem si koupil pleskačku a za obchodem jsem ji vypil „na ex“. Jen tak! V roce 1991, jako třidvacetiletý, jsem už byl závislý alkoholik.

Samozřejmě, že to mělo zničující vliv na můj život, na život mé rodiny, na mé sociální a pracovní kontakty. Nezabiješ – kromě tohoto přikázání z Desatera Božích přikázání jsem porušil všechno.

a vyhnal mnoho zlých duchů. Nedovoľoval však zlým duchům mluvit, protože věděli, kdo je. Brzo ráno, ještě za tmy, vstal a vyšel ven, zašel si na opuštěné místo a tam se modlil. Šimon se svými druhy se pustili za ním. Našli ho a řekli mu: „Všichni tě hledají!“ Odpověděl jim: „Pojďme jinam, do blízkých městeček, abych i tam kázal, protože kvůli tomu jsem přišel.“ A procházel celou Galilejí, kázal v jejich synagógách a vyháněl zlé duchy.

Zjevení Panny Marie v Lurdech. Obraz vytvořil Virgilio Tojetti v roce 1877 podle popisu sv. Bernadette Soubirousové.

Na nějakou dobu jsem přišel o řidičský průkaz, o práci, o mnoho finančních prostředků. Byl jsem totální alkoholik. Pamatuji se na své vlastní zoufalství, když jsem se ráno probudil po opici, no, v podstatě ještě opilý, jak mě přepadával neuvěřitelný pocit hanby a jak jsem vážně přemýšlel o tom, jak „už nebýt“. Samozřejmě, to se potom spláchno startovacími půldecáky. Věděl jsem, že to není dobré, že je to katastrofa. Vlastně nevěděl, pouze jsem to tušil. Všichni se mi snažili domluvit, pak se snažili méně, až to nakonec vzdali. Byla zde však i skupina lidí, kteří se za mě modlili. Stála při mně moje manželka Janka, která mě neopustila ani v těch nejtěžších chvílích. Překvapivě jsem také v tom nejhorším období poměrně pravidelně chodil ke svaté zpovědi. Nic jiného jsme s naším knězem neřešili, pouze alkohol. Stále mě povzbuzoval. Znovu a znovu, stále dokola. V naší farnosti došlo k výměně kněží a já jsem pokračoval v pití i ve zpovídání... Až přišel 11. únor 2006, den svátku Panny Marie Lurdské.

Měli jsme s manželkou Jankou „tichou domácnost“ (důvod je jasný). V ten den jsem přišel dříve z práce a smířlivě jsem vyzval manželku: „Janko, pojď na mši svatou.“ Nevěděl jsem, jaký je den, a ani to, že je nějaký svátek. K mému překvapení manželka souhlasila, a tak jsme spolu šli do kostela. Byl svátek Panny Marie Lurdské a kostel byl plný lidí. Najednou pan farář začal vysluhovat svátost pomazání nemocných. Ještě předtím vyzval, ať se lidé postaví před lavice, on že bude chodit mezi nimi. Říkal, že svátost mo-

Liturgická čtení – dokončení ze str. 3

Evangelium – Mk 1,29–39

Ježíš vyšel ze synagogy a vstoupil s Jakubem a Janem do Šimonova a Ondřejova domu. Šimonova tchyně ležela v horečce. Hned mu o ní pověděli. Přistoupil, vzal ji za ruku a pozvedl ji. Tu jí horečka přestala a ona je obsluhovala. Když nastal večer a slunce zapadlo, přinášeli k němu všichni nemocné a posedlé. Celé město se shromáždilo u dveří. I uzdravil mnoho nemocných s rozličnými chorobami

hou přijmout všichni nad 60 let a ostatní jen, když jsou vážně nemocní. Postavil jsem se také já. Mladších 60 let nás nebylo moc, takže jsem byl v zástupu nepřehlédnutelný. Pán farář vysluhoval svátost, v kostele vládlo ticho. Až přistoupil ke mně a do tohoto ticha se zvucným hlasem zeptal: „A vy jste opravdu nemocný?“ Samozřejmě, všechny pohledy se upřely na mě a já jsem – ke svému překvapení – odpověděl pevným a hlasitým: „Ano.“ Tak jsem po patnácti letech v zajetí alkoholu přijal svátost pomazání nemocných.

Najednou jsem věděl, můj rozum věděl, moje tělo vědělo, že alkohol je pryč. Úplně a navždy... Nedokážu to popsat, věděl jsem to, věděl jsem to tak, jako že jedna plus jedna jsou dvě, jako že se střídá noc a den. Nevím jak, ale věděl jsem to. Dnes je to už šestnáct let, šestnáct let bez kapky jakéhokoliv alkoholu. A to bez toho, abych musel cokoli ve svém životě změnit. Od té doby se však změnilo vše. Vztahy v rodině, ekonomické a pracovní

záležitosti... – ze strmého pádu do opětovného výstupu. Téměř nikdo mi nevěřil, což mě překvapilo, ale uplynulých šestnáct let mnohé přesvědčilo. Mnoho lidí mi říká: „Děkuj Bohu!“ Ano, souhlasím, zároveň však vidím, jak sklouzáváme do takovýchto jednoduchých představ – děkuj Bohu. Já to chápu trochu

Miroslav se svým vnučetem

jinak. Bůh nepotřebuje, abych mu děkoval, nevykonal to kvůli děkování, ale bude se mě ptát, jak jsem s tímto úžasným zázrakem naložil. Od toho svátku Panny Marie Lurdské v roce 2006 přešlo šestnáct let – bez jakýchkoliv abstinčních příznaků, bez jakékoliv chuti napít se. Dokonce když ucitím vůni alkoholu, nedokážu si vybavit jeho chuť... Jako kdybych nikdy neměl alkohol v ústech. Nyní vidím, jak ďábel zuří, když jsem byl vytržen z jeho moci. Vidím, co všechno se nám v životě staví do cesty a jaká síla nás drží při odolávání všem překážkám. Stačí málo – uvěřit! Mně to bylo tehdy v té chvíli nezaslouženě darováno, když mi něco v mém nitru říkalo: „Postav se do řady k nemocným!“ Udělal jsem tento vnější úkon bez velkého rozmyšlení. Věřil jsem v moc pomazání nemocných a věřil jsem též, že jsem se potom celý uzdravil.

*Z Vítězství Srdca 144/2022
přeložil a upravil -dd-*

Hlásání je v Duchu Svatém

- dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

ní rady, řekl: „Až na vás sestoupí Duch Svatý, dostanete moc a budete mými svědky (...) až na konec země.“ (Sk 1,8) Kristus nám nezanechal k používání teologická skripta nebo pastorační příručku, ale Ducha Svatého, který podněcuje k misii. Duch nám vlévá odvážnou podnikavost, která nás vede k napodobování jeho stylu a vždy se vyznačuje dvěma rysy: tvořivostí a jednoduchostí.

Tvořivostí, abychom Ježíše hlásali dosti, všem a dnes. V této naší době, která nenapomáhá náboženskému pohledu na život a v níž se na různých místech hlásání setkává s většími obtížemi, námahou a zdánlivě nenese plody, může vyvstat pokušení, za kterého upouštíme od pastorační služby. Uchylujeme se třeba do bezpečné zóny, jakou je zvykové opakování všeho, co se stále dělá, anebo nás zvábí volání soukromé duchovnosti či mylně chápané ústřední postavení liturgie. Jsou to pokušení, která předstírají věrnost tradici, avšak častokrát spíše reagují na osobní nespokojenost, než aby se jednalo o odpověď Duchu. Pastorační

tvořivost, odvaha v Duchu a jeho misijnářský zápal jsou naopak důkazem věrnosti Bohu. Napsal jsem proto, že „Ježíš Kristus může rozbít nudná schémata, v nichž ho domýšlivě vězníme, a překvapuje nás svojí neustálou, božskou kreativitou. Pokaždé, když se snažíme navrátit k prameni a znovu objevit původní svěžest evangelia, objevují se nové ces-

ty, tvořivé způsoby, jiné výrazové formy, výmluvnější znamení, slova nabitá novým významem pro dnešní svět.“ (*Evangelii gaudium*, 11)

Tedy tvořivost a pak jednoduchost, právě kvůli tomu, že Duch nás přivádí k prameni, k „prvotnímu hlásání“. „Oheň Ducha (...) nás totiž vede k víře v Ježíše Krista, který nám svou smrtí a zmrtvýchvstáním zjevuje a sděluje nekonečné milosrdenství Otce.“ (*Tamtéž*, 164) Toto je první zvěst, která „má být v centru evangelizační činnosti a každé snahy o církevní obnovu“, aby opakovala: „Ježíš Kristus tě miluje, dal svůj život, aby tě spasil, a nyní je denně živý po tvém boku, aby tě osvěcoval, posiloval a osvobozoval.“ (*Tamtéž*)

Bratři a sestry, dejme se prostoupit Duchem a denně ho vzývejme – kéž je základem našeho bytí a konání, počátkem každé činnosti, setkání, shromáždění a hlásání. Duch oživuje a omlazuje církev, spolu s ním se nemusíme ničeho obávat, protože on, který je harmonií, udržuje pospolu tvořivost a jednoduchost, podněcuje společenství a vysílá hlásat, otevírá k přijetí různosti a opětovně nastoluje jednotu. On je naší silou, dechem našeho hlásání, zdrojem apoštolské horlivosti. Přijď, Duchu Svatý!

*Zdroj: <https://www.vaticannews.va/cs>
(Redakčně upraveno)*

O uzdravení a Božích plánech

Uslyšela jsem slova: „Váš nádor zcela zmizel. Není po něm ani stopa.“

Zeptala jsem se: „Ale jak je to možné?“ – „Říkám to, co jsem slyšel od svého Otce,“ zněla odpověď.

Když mi bylo 26 let, diagnostikovali mi lékaři rakovinu vaječníků. Na operační stůl jsem přitom uléhala s podezřením na pouhou cystu na levém vaječniku.

Do nemocnice jsem byla přijata s tím, že podstoupím laparoskopický zákrok, avšak na poslední chvíli lékaři přikročili k laparotomii [chirurgické otevření dutiny břišní – pozn. redakce]. Díky tomu na mém pravém vaječniku objevili metastáze, které předtím neodhalilo vyšetření ultrazvukem. Jak cystu, tak metastáze lékaři odstranili, přičemž mi ponechali část z každého vaječniku. Když jsem se dozvěděla, že něco není v pořádku, „sesypala“ jsem se, aniž bych znala výsledek histopatologického vyšetření. V těchto neradostných chvílích ke mně do pokoje přišel kněz s nabídkou svatě zpovědi a svatého přijímání. Bez zaváhání jsem ho požádala o zpověď. Pocítila jsem při ní velké pohnutí a hluboký žal nad svými hříchy. Pro slzy jsem ani nemohla mluvit. Kněz se pomodlil za mé zdraví, přičemž na mne položil své ruce.

Měsíc po operaci jsem se s diagnózou potvrzující výskyt hraničně maligního nádoru ocitla zpět na nemocničním pokoji. Přišli za mnou manžel s maminkou. Lékaři mi navrhli jako jediné možné řešení chemoterapii s následným pozorováním a případnými dalšími kroky. Byl to bezesporu nejtěžší okamžik mého života. Moji nejbližší se zhroutili. Nicméně právě v této těžké chvíli jsem pocítila Boží blízkost, podporu a skálopevné ujištění, že nezemřu, ale že se uzdravím. V mé mysli se rozhostilo hluboké přesvědčení, že rakovina nepochází od Boha a že ho nemůžu z ničeho vinit. Toto přesvědčení doprovázela slova 34. žalmu: „Dobrořečit budu Hospodinu v každém čase, z úst mi bude znít vždy jeho chvála.“ Na pokoji jsem ležela s pozitivně nastavenou ženou – paní Martou. Taktéž ona mě před mou první chemoterapií hodně povzbudila a dodala mi odvahy. Během každého mého pobytu v nemocnici, když jsem do žil dostala chemoterapii a po poled-

ni mi bývalo velmi špatně, se objevoval kněz s Tělem Pána Ježíše. Jeho přijímání mi dodávalo sil.

Když jsem po chemoterapiích bývala už doma, cítila jsem se velmi zle, jako by mé tělo umíralo a něco mě ničilo zevnitř. Přicházely nesmírně silné bolesti břicha, návaly nechutenství, neustálá nevolnost a zeslábla jsem natolik, že jsem nebyla s to ani vstát a chodit. Nebyla jsem však sama. Pán mě podpíral prostřednictvím mých blízkých, přátel a paní doktorky, která za mnou přijížděla s infuzí. Manžel mou nemoc hodně prožíval. Umýval mě, krmil a opečovával, když jsem toho sama nebyla schopna. Rovněž má maminka se trápila. Nebylo pro mne lehké vidět její slzy, které se přede mnou snažila skrývat. Viděla jsem však, že také ji celá tato situace přivedla blíže k Pánu Bohu.

Jedné noci po první chemoterapii jsem se probudila. Nic se mi nezdálo, ale měla jsem pocit, že ležím na lékařském pokoji. Uslyšela jsem slova: „Váš nádor zcela zmizel. Není po něm ani stopa.“ Zeptala jsem se: „Ale jak je to možné?“ – „Říkám to, co jsem slyšel od svého Otce,“ zněla odpověď. V té chvíli jsem otevřela oči. Po těchto slovech jsem poznala Ježíše, který velmi často používá tento obrat v evangeliu sv. Jana. Určitě si někdo

Byl to bezesporu nejtěžší okamžik mého života. Moji nejbližší se zhroutili. Nicméně právě v této těžké chvíli jsem pocítila Boží blízkost, podporu a skálopevné ujištění, že nezemřu, ale že se uzdravím.

pomyslí, že šlo pouze o mou představivost nebo můj sen coby výraz touhy mého srdce, nicméně já po této události nabyla přesvědčení, že jsem uzdravena a že mi Ježíš jako můj nejlepší Lékař přišel oznámit vůli svého Otce. Jeho slova mi dodala odvalu k absolvování dalších dvou chemoterapií. Ujištění o uzdravení a Božím plánu s mou nemocí ke mně přicházela

i z Božího slova – z pasáží, na které jsem narážela při četbě Pisma svatého a které mi posílali moji přátelé, např.: „Slyš, Izraeli! Dnes podstupujete boj proti svým nepřátelům. Neklesejte na mysli, nebojte se, nebuďte ustrašení, nemějte z nich hrůzu. Vždyť Hospodin, váš Bůh, jde s vámi, aby za vás bojoval s vašimi nepřáteli a zachránil vás.“ (Dt 20,3–4) Podobných slov útěchy bylo povícero, Pán byl celý ten čas se mnou a podpíral mě svou paží. A přestože se dostavovaly pochybnosti, bezmoc a strach, On – tak, jak slíboval – mě neopouštěl a ani mě nenechal samotnou.

Při dalších vyšetřeních se tumorózní markery snížily natolik, že nebylo nutné podstupovat další chemoterapie. V plánu byla nicméně operace, při níž mi měly být odoperovány vaječnky a děloha. Lékaři nám s manželem radili, abychom se pokusili počít dítě, jakkoli nám přitom nedávali valné naděje na úspěch.

V březnu jsme zažili šok – byla jsem v pozeňnaném stavu! Modlili jsme se o potomstvo, ale popravdě řečeno, jsem nevěřila, že nějaké mít budeme, a už vůbec ne tak krátce po ukončení mé léčby. Celou dobu jsem se cítila dobře a maličké se vyvíjelo tak, jak mělo. Náš synáček se narodil v devátém měsíci. Absolvovala jsem i vyšetření svých orgánů: vaječnky byly čisté, bez metastáz – tak, jak řekl Ježíš, nebylo na nich ani stopy po nádoru!

Nepřestávám děkovat Bohu, že mě uzdravil a že je stále se mnou. Od první chemoterapie se modlím korunku k Božímu milosrdenství, která mě tehdy posilovala a nadále posiluje v Pánu v každodenních životních peripetiích. Při zpětném pohledu vidím, že nemoc i trápení mi přinesly víc užítka než škody. Vše to prožité změnilo můj život, pohled na svět, především to však posílilo můj vztah s Bohem, bez kterého si svůj další život nedokážu představit.

Patrycja

Z Trwajcie w miłości 3/2023 přeložil -lr-
(Redakčně upraveno)

Mary's Meals v roce 2023

Mary's Meals je humanitární organizace která vznikla před 21 lety. Jejím hlavním posláním je poskytovat jídlo dětem v těch nejchudších oblastech světa. Aktuálně takto každý školní den pomáhá již 2 429 182 dětem v 18 zemích. K mezinárodním podporovatelům organizace patří například britská zpěvačka Annie Lennox, skotský herec Gerard Butler, v Česku Petra Burianová, Tomáš Sedláček, Pavel Helan nebo Martina Viktorie Kopecká.

Tisková zpráva

Dárci z ČR – vzato souhrnně – pomohli v roce 2023 zajistit jídlo na celý školní rok pro skoro čtvrt milionu dětí! Nasytili tak desetinu ze všech dětí, jimž organizace Mary's Meals celosvětově pomáhá! V roce 2023 se jednoznačně ukázalo, že dárci z České republiky mají velká srdce a že se umí dělit s těmi méně šťastnými.

Díky velkému množství mnoha běžných dárců se podařilo české pobočce mezinárodní humanitární organizace Mary's Meals vybrat prostředky, které zajistily **jídlo na celý školní rok**

pro 86 614 dětí. Oproti roku 2022 tak díky jednotlivým českým dárcům získalo stravování ve školách **o 31 % více dětí!**

Organizace loni obdržela obrovskou jednorázovou částku od soukromého českého nadačního fondu. Pokud do celkové bilance započítáme také ji, tak dárci v ČR v roce 2023

svými příspěvky uhradili **celoroční školní stravování pro celkem 242 978 dětí**, což je fantastické číslo a závazek i pro rok 2024! Když uvážíme, že **Mary's Meals dnes celosvětově pomáhá 2 429 182 dětem**, není těžké spočítat, že podíl České republiky na celkovém počtu podporovaných dětí dosáhl v roce 2023 celých 10%! V uplynulém roce přitom stačilo na zajištění jídla pro jedno dítě na celý školní rok pouhých 550 Kč.

Provoz české pobočky bude i nadále (minimálně do roku 2027) hrazen ze soukromých zdrojů. To znamená, že stejně jako v roce minulém, i v tomto bude **100 % darů věnovaných českými dárci posíláno na dobročinné aktivity**, které Mary's Meals vykonává v již 18 zemích světa.

Světový hlad v číslech:

- V roce 2020 celkem 149,2 milionu dětí ve věku do 5 let (21 % z této věkové skupiny) trpělo kvůli nedostatku výživy zakrněním růstu.
- Celosvětově plných 45 % dětských úmrtí je způsobeno hladem nebo kvůli důvodům, jenž s hladem přímo souvisí.
- Bezmála 3,1 miliardy lidí si nemůže dovolit stravovat se zdravě.
- Podíl zemí zatížených vysokými cenami potravin, který byl od roku 2016 relativně stabilní, prudce vzrostl z 16 % v roce 2019 na 47 % v roce 2020.
- Kvůli válce na Ukrajině v roce 2022 trpělo podvýživou o 13 milionů lidí víc než v roce 2021. V roce 2023 zřej-

mě půjde o dalších 19 milionů lidí, kteří budou podvýživeni v důsledku tohoto konfliktu.

Podle údajů vztahujících se k roku 2021:

- 9,8 % lidské populace spadá do kategorie chronické podvýživy.
- 828 milionů lidí trpí hladem. Z toho 278 milionů v Africe, 425 milionů v Asii a 56,5 milionu v Latinské Americe a Karibské oblasti.
- Hladoví o 150 milionů lidí víc než v roce 2019.

V Brně 17. ledna 2024

Více informací: Ing. Marek Telička, tiskový mluvčí Mary's Meals ČR, e-mail: marek.telicka@marysmeals.org, tel. +420 602 141 046.

Zdroje: Projekt Human Progress, Organizace pro výživu a zemědělství, Action Against Hunger, zpráva Cílů udržitelného rozvoje za rok 2022

Heřman Josef (17)

Oknem kaple pronikal ranní jas a meč sv. Michaela zářil jako plamen. Ze stříbrné misky, kterou Heřman nesl ve svých rukou, stoupaly zářící obláčky.

„Tobě pěji andělé, nebesa a všechny mocnosti.“

Stále jasněji svítil meč sv. Michaela. Náhle se chlapec s kadidelnicí polekal. Jeho oči se otevřely úžasem. Tam v otevřené bráně, kterou se vcházelo do kláštera, byl oheň! Plameny divoce šlehaly. Heřman chtěl vykřiknout, ale jeho hlas uvízl na jeho rtech.

„Tobě cherubové a serafové bez ustání pěji chválu.“

Vidí ostatní tento oheň? Vždyť už musí být celý klášter v plamenech! Heřman cítil ten žár ve svém vlastním srdci. Ale ostatní, jak se zdálo, neviděli nic. Heřmanovi bylo, jako by sv. Michael svým planoucím mečem zapálil celý klášter. A nad vším tím planoucím žářem, který Heřman cítil, jako by jej objímal, zpívali mnichové a klášterní žáci nádherný zpěv, který spojoval nebe i zemi k jedinému zvuku, jedinému jáso, jedinému plameni:

„Svatý, svatý, svatý, Pán Bůh zástupů, nebe i země jsou plny tvé slávy.“

Kadidlový kouř jako by chlapce páčil do rukou. Nechal však stříbrnou mlhu stoupat k svatému andělu a jeho zářivému meči. Ale když dozněly poslední tóny slavnostní chvály, oheň pojednou zmizel. Již nebylo vidět nic a všechno bylo jako dříve. Ale Heřman věděl, že nahlédl do věčného světla, do věčné síly a věčné lásky, které strhují nebe i zemi, klášter i jeho vlastní srdce do svého nesmrtelného plamene.

Minul Hod Boží vánoční. Napětí v klášteře Steinfeld bylo stále větší. Blížila se proboštská slavnost. Konrád má být proboštem, Antonín převorem a tlustý Arnulf vicepřevorem. Tak to trivialistě již dávno stanovili.

Byly nešpory před svátkem Neviňátek. Zpívalo se Magnificat. Teď to bude. Chór zpíval verš:

„Sesadil mocné z trůnu a povýšil maličké.“

Tu předal klášterní kantor svou taktovku jednomu z žáků, který pak řídil zpěv až do konce.

Příští den byl rád v klášteře vzhůru nohama. Ano. Bůh sesadil mocné z trůnu a povýšil maličké. Při mši svaté seděli žáci v chórových lavicích mnichů, kteří museli zaujmout místa žáků. Na proboštově trůně seděl Konrád, který byl pro ten den proboštem kláštera ve Steinfeldu. Tvářil se opravdu důstojně, ale jestli si při mši neopakoval potají svůj vládní program, to už se nedá s jistotou říct. Je to už dávno.

Každopádně čekala na proboštství převkapaní. I v refektáři si museli mniši vyměnit místa s žáky a Konrád přísně dohlížel na pořádek. Když viděl, jak se páter Fridolín pokoušel promluvit se svým soudem několik slov, poslal je oba do věže, aby vyháněli netopýry.

Ano. Mocní byli sesazeni z trůnu. Toho si všichni měli všimnout později v kapitulní síni, kde probošt Konrád trůnil s trivialisty jako soudce.

Na probošta Ulricha měl Konrád ohled kvůli jeho chorobě, jinak by také musel šlapat do věže. Magistr dostal dvacet ran rákoskou za to, že při bitvě na dvoře poslal do věže nevinného Heřmana, zatímco tento trest zasloužil darebák Konrád. Fridolín přijal s pokorou trest, který sám tolikrát udělil.

Velmi špatně se vedlo bratru kuchaři. S třesením předstoupil před soudnou stolicí mladého probošta.

„Jsi obviněn, bratře kuchaři, že ve tvých polévkách je mnoho vody a málo tuku. Co můžeš říct na svou omluvu?“

Kuchař mumlal něco nesrozumitelného sám pro sebe, zatímco zvedal ruce nad své tlusté tělo.

„Máš okusit, jak chutná voda!“ poručil probošt dále. „Dvoulitrový korběl, který si tajně plníš pivem, naplníš teď vodou a před našima očima ji vypiješ!“

Stíhanému bratru vyrazil na čele pot.

„Milost, ctihodný pane!“ breptal. Ale Konrád neustoupil, dokud bratr nevyplil korběl až do dna. Celý zničený spouští, kterou tato vnitřní záplava může způsobit jeho zdraví, odšoural se bratr pryč z tohoto místa.

„Ctihodnému bratru Heřmanovi, který nezaslouženě prochází křížovou chodbou v šatech světského dítěte, má být oka-

mžitě oblečen klášterní hábit. Zaslouží si ho.“ Také tento rozkaz probošta Konráda byl ihned proveden.

Heřman byl velice rád, když probošt Ulrich příští den nařízení svého předchůdce neodvolal.

Ano, mocní byli sesazeni z trůnu a maličci povýšeni. Tak tomu bylo o slavnosti probošta na svátek Neviňátek v klášteře Steinfeld.

MARIÁNSKÁ HRÁZ

Bouře bičuje krajinu kolem Friesenu. Nebezpečně se otřela o osamělé dvorce v Halingenu a široce napadla níže položenou zemi se selskými dvory na úrodných polích mezi bažinami a lukami.

Bouře divoce bičuje moře a žene jeho vody divoce proti hrázi. Moře otřásá svými řetězy. Běda, běda, jestliže se roztrhnou, běda, jestliže se hráz provalí! Pak se vlna přežene krajinou, strhne všechno, co člověk vybudoval, strhne všechno živé do víru smrti. Jako divoká zvěř se honí vlny u pobřeží Severního moře.

„Moře smrti“ mu zde muži říkají, a přece s ním ustavičně zápasí o skrovnou hroudu, která je sotva stačí uživit, ale zůstává pro ně jejich vlastní.

Sedláci rozsvítili ve svých světnicích hromničky před obrazem Milostiplné.

„Svatá Matko,“ šeptají jejich rty, „drž svou ruku nad naší zemi! Podrž hráz, která je ti zasvěcena. Chraň nás před potopou a bídnou smrtí!“

Z věže premonstrátského kláštera v Mariengarten zní zvon do bouřlivé noci.

„Požehnání opatu Bedřichovi!“ modlí se lidé ve svých světnicích. „Požehnání opatu v Mariengartenu!“

Ano, požehnání opatovi. V tuhé zimě roku 1164 opat v Mariengartenu, sesterském klášteře Steinfeldu, který frieští sedláci postavili u moře, ukázal těžkou rukou na rozbouřené vlny a řekl:

„Mužové, až přijdou jarní bouře, led prorazí naše hráze. Nejsou dost pevné. Musíme je postavit širší a vyšší, aby je ledové kry nemohly prorazit.“

Hráz nechal opat Fridrich postavit ještě vyšší a stejně v ní moře a led udělaly mnoho děr a trhlin. Když ale ten velký mnich stál mezi svými scholáry, tu viděl jiné moře. Viděl záplavu mladého života, která svítila ze všech obličejů kolem

Pronásledování katolických kněží a řeholníků ve světě v roce 2023

něj. Tak jako opat Fridrich měl rád moře, silné, věčně mladé, šumící moře, tak miloval také moře života v srdcích a očích svých žáků. Zračila se v nich všechna síla jara a mládí. Často přicházel opat mezi své scholáry, díval se na ně pevně svýma modrýma očima, jako kdyby chtěl každému jednotlivě říct:

„Vy mladí, stavte hráze proti potopě. Moře je čisté a život je čistý, je vlnou nekonečné Boží milosti. Vy máte být pány svého života, tak jako fríští sedláci jsou pány moře. Běda, když se protrhne hráz! Pokud tu vlnu, narážející na břeh života, nezvládnete zkrotit už v mládí, pak se přes vás přelije jako dunící špatný osud, na jehož konci není život, ale smrt.“

Žáci chápali, co opatova vážná slova znamenají. Tak se ve friském klášteře Mariengarten stále znovu budovala hráz, kterou mladí potřebovali proti svým bouřlivým srdcím.

Také Heřman tuto hráz budoval. Také v jeho srdci bouřilo jaro života. Také on cítil vichřici ve své krvi. Ale žádná vlna nespoutané vášně mu nemohla svázat srdce, mysl a ruce. Ta hráz, kterou chlapec stavěl, ta držela pevně. Byla to Mariina hráz, stejně jako ta na moři. Před obrazem Panny Marie čerpal sílu, aby dokázal zvládnout svůj mladý život, před jejím jasným pohledem zůstalo jeho srdce dobré a čisté. Klášterní žák Heřman nesl Mariin štít neposkvrněný. Co bylo nečisté, to nemělo v ušlechtilém životě žádné místo.

Boj člověka proti moři je tvrdý a nelitostný. Ale mnohem krásnější je boj mladého člověka, který buduje ve svém srdci hráz proti zlu.

V jeden jarní den toho roku přišel opat Fridrich s vážnou tváří do klášterní školy a řekl:

„Znovu můžeme pocítit Boží ruku, jak vede svou církev. Schizma je u konce. Viktor, falešný papež, kterého chtěl císař Fridrich Štaufský dosadit na Petrův stolec, je mrtev. Modlete se za jeho duši, protože zemřel v klatbě. Modlete se také za císaře a říši, aby opovážlivou touhou nerozbil hráze, které jsou Boží vůlí postaveny proti neomezené lidské moci. Modlete se také za Rainalda z Dasselu, našeho arcibiskupa, aby byl jako císařův kancléř vždy dobrým a osvěceným rádcem!“

Heřman si znovu vzpomněl na onu hodinu, ve které ho nemocný kancléř pro-

Podle nové zprávy o pronásledování pro víru, kterou zveřejnila organizace Aid to the Church in Need (Církev v nouzi), bylo v průběhu roku 2023 zatčeno, uneseno nebo zavražděno více než sto třicet katolických kněží a řeholníků.

Podle zprávy zveřejněné touto organizací bylo zjištěno nejméně 132 případů zatčení, únosů nebo vražd, což je více než v předchozím roce, kdy jich bylo 124. Za nárůstem stojí především zatýkání ze strany autoritářských vlád, jejichž počet vzrostl z 55 v roce 2022 na 86 v roce 2023.

Hlavním důvodem nárůstu zatčení v průběhu celého roku byl zásah prezidenta Nikaraguy Daniela Ortegy proti politickému odporu mezi duchovními. Zpráva uvádí, že v roce 2023 jich režim zadržoval 46, včetně dvou biskupů a čtyř seminaristů. Několik kněží, kteří byli v Nikaragui zatčeni, bylo propuštěno nebo vyhoštěno ze země a byl jim zamítnut jejich návrat. Biskup Rolando Álvarez, který byl zatčen v srpnu 2022 a odsouzen k 26 letům vězení poté, co odmítl opustit zemi, je také stále ve vazbě. Ortegová diktatura rovněž vyhostila řeholnice, například Milosrdné sestry, a uzavřela katolické školy a veškerá církevní média.

Zpráva dále informuje, že v průběhu roku bylo v Číně zatčeno 20 duchovních katolické církve. Nicméně, potvrzení těchto informací je téměř nemožné a někteří z pronásledovaných zůstávají i po mnoha letech nezvěstní. V Indii bylo minulý rok zatčeno nejméně pět katolických duchovních a jedna řeholnice, kteří byli propuštěni, ale nadále čelí obvinění a jsou stíháni.

K zatčení došlo také ve dvou evropských zemích. V Bělorusku bylo zatčeno 10 katolických duchovních, z nichž tři jsou stále vězněni. Dva řeckokatolickí kněží byli rovněž uvězněni ruskými silami na Ukrajině, ani jeden z nich nebyl propuštěn.

Podle zprávy se počet únosů duchovních a řeholníků v roce 2023 snížil, ale přesto zjištěný údaj zůstává alarmující. Celkový počet unesených duchovních a řeholníků v roce 2023 činil 33 oproti 54 v roce 2022. Všechny únosy s výjimkou pěti se odehrály v Nigérii, kde náboženské a etnické konflikty učinily zemi pro křesťany nebezpečnou. Ke dvěma únosům došlo také na Haiti, jeden kněz byl unesen v Mali a další v Burkiné Faso.

Počet vražd katolických kněží a dalších duchovních mírně poklesl, a to z 18 v předchozím roce na 14 v roce 2023. Jedná se o 11 kněží, jednoho biskupa, jednoho řeholního bratra a jednoho seminaristu. Polovina těchto vražd však nesouvisela s pronásledováním nebo měla nejasný motiv.

Ze sedmi vražd, které jednoznačně souvisejí s pronásledováním, se tři staly v Nigérii. Patří mezi ně vražda P. Isaaca Achiho a seminaristy Na'amana Danlamiho, kteří zemřeli ve svých rezidencích, když byly během útoků vypáleny, a Godwina Ezeho, benediktinského bratra, který byl zabit únosci.

Mezi další vraždy spojené s pronásledováním patří vražda P. Pamphilio Nady v Tanzanii, kterého zabil psychicky labilní muž, P. Javiera Garcíi Villafaña, který byl zastřelen v Mexiku, a P. Leopolda Feyena, který byl ubodán v Demokratické republice Kongo.

Zdroj: CNA, podle www.cirkev.cz

sil o modlitbu. Nikdy na svůj slib nezapomněl. Ale toho dne se za arcibiskupa modlil ještě vroucněji.

Přešly dva roky. Do klášterní školy přicházely špatné zprávy. Fridrich Barbarossa vzdoroval papeži Alexandrovi i po Viktorově smrti. Na špatnou radu Rainalda z Dasselu nechal císař zvolit menšinou kardinálů vzdoropapežem Quida z Cremony jako Paschala III. Ny-

ni císař táhl s velkým vojskem Itálií, aby Paschala nechal slavně vstoupit do Říma, města papežů.

(Pokračování příště)

*Podle W. Hünermann:
Hermann Josef, der Mönch von Steinfeld.
Verlag der Buchgemeinde, Bonn 1939*

Pondělí 5. 2. 2024

6:05 Klapka s... (78. díl): Petrem a Věrou Bergerovými
7:10 Bazilika s tajemným světlem (2. díl): Mariánská bazilika
7:20 Vietnam **7:33** Cenakolo: Svědectví o lásce, milosrdenství a přátelství **8:15** Buon giorno s Františkem
9:00 Živě s Noe [L] **9:20** Outdoor Films s Petrem Góreckim (86. díl): Cestování je dobrodružství **10:55** Svět – Neobyčejné ženy **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Příběhy odvahy a víry: Akademik Boris Rauschenbach (13. díl): Žiji na sklonku století **13:20** 800 let Sekulárního řádu svatého Františka **14:00** Chlapi na hoře **14:25** Noční univerzita: Jaroslav Zelenka – Hormeze: nový pohled na stárnutí, rakovinu a chemii **15:20** Folkloristé ze Žiliny **16:00** V souvislostech **16:20** Cvrlikání: Pavel Čadek **17:25** Předání proutěného řemesla **18:00** Sedmihlásky (74. díl): Zdálo sa ně, zdálo **18:05** Příběhy z Dobré Knihy: Ježíš a Samařanka **18:15** Trendy ochrany přírody **18:45** Zahrada písničkářů: Zbytečný luxus [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír [P] **19:40** Setkání: Ondřej Benešik – kaple ve Strání **19:45** Přejeme si... **20:05** Lidé z cest [L] **21:05** Plné hnízdo v Olomouckém kraji **21:35** Nebe nad hlavou **21:55** Noemova pošta: Únor 2024 **22:55** Přešel jsem hranici **23:55** Večer chval (100. díl): Efod **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 6. 2. 2024

6:05 Klapka s... (79. díl): Danuši a Pavlem Kubátovými
7:05 Outdoorová videa Štěpána Dvořáka: Moravský Krumlov – údolí Oslavy – Třebíč **7:20** Přijďte večer k nám... Vzpomínka na textaře Zdeňka Borovce **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** V souvislostech **9:40** Hrát si dovoleno **10:05** Noční univerzita: P. Jacques Philippe – Štěstí, kde bychom ho nečekali **11:05** Můj chrám: doc. PhDr. Michal Stehlík, Ph.D. v kostele Panny Marie Karmelské, Kostelní Vydří **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Poutníci času: S Janou a Danem Urbanovými **13:05** Plné hnízdo v Olomouckém kraji **13:35** Kaplani naděje: Sr. Anna Vendula Malichová **14:00** Kambijský Bambo **14:25** Jak potkávat svět: S Martinem Chodúrem **16:00** Libérie – Rýmy a rytmy Libérie **16:30** Muzikanti, hrajte: Ištiváci **17:25** Expedice – ptáci Třeboňska **18:00** Sedmihlásky (74. díl): Zdálo sa ně, zdálo **18:05** Příběhy z Dobré Knihy: Utišení bouře na moři **18:10** Animované biblické příběhy: Daniel **18:40** V pohorách po horách: Bílá na běžkách **18:50** Zpravodajské Noeviny: 6. 2. 2024 [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:40** Dědek a jeho kreslený svět: Óda na radost **19:45** Přejeme si... **20:05** Klapka [P] **21:10** Moudrost mnichů: Rodina v rozpadu **21:25** Terra Santa News: 31. 1. 2024 **21:50** Dokořán: S prof. Helenou Illnerovou **22:35** Děkuji, bylo to krásné: Koncert Filharmonie Hradec Králové **23:45** Na startu **0:15** Petrkov **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 7. 2. 2024

6:05 Klapka s... (80. díl): Jaroslavem Kolčavou
7:10 Zpravodajské Noeviny: 6. 2. 2024 **7:30** Pakistan – Neodvracejte oči **8:00** Noční univerzita: Jaroslav Zelenka – Hormeze: nový pohled na stárnutí, rakovinu a chemii **9:00** Poklad z Jelínkova domu **9:15** Okřídlení sousedé: Život s čápy **9:28** V pohorách po horách: Zlatý Chlum – Zlatohorská vrchovina **9:35** Podoby Juraje Thurzy **10:00** V Kristu zapusťte kořeny **10:45** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem: Žeň objevů 2021, 2. díl **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Co už umíme: Rožnovské slavnosti 2023 **13:55** Outdoor Films s Pavlem Ševčíkem (59. díl): V Antarktidě jako

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

- Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
- Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

lékař **15:25** Krajčárka Mária Hnidková **15:45** ARTBITR – Kulturní magazín **16:00** Zpravodajské Noeviny: 6. 2. 2024 **16:20** Přesah: O kultuře kolem nás i v nás **17:05** Kambodža pohledem zblízka **17:30** Terra Santa News: 7. 2. 2024 [P] **18:00** Sedmihlásky (74. díl): Zdálo sa ně, zdálo **18:05** Příběhy z Dobré Knihy: Vzkříšení Jairovy dcery **18:10** Strýček Emu: Poletní prázdniny **18:20** Setkání: Nina Nováková – kostel Nanebevzetí Panny Marie ve Staré Boleslavi **18:30** Daruj písničku [L] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** Dědek a jeho kreslený svět: Nebezpečné vzpomínky **19:45** Přejeme si... **20:05** Nebojte se...: Ptejte se kněze [L] **21:05** Adorace [L] **22:10** Noční univerzita: P. Josef Prokeš – Proč usilovat o čisté srdce... [P] **22:55** Příběhy odvahy a víry: Akademik Boris Rauschenbach (13. díl): Žiji na sklonku století **23:25** Jan Bula – Mučednická smrt a proces blažohřešení **23:50** Ich bin: Já jsem **0:45** Hovory z Rekovic: Jaroslav Kneisl **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 8. 2. 2024

6:05 Klapka s... (81. díl): Janem Křivým **7:10** Absolventi: Pavel Valášek **7:40** Libérie – Rýmy a rytmy Libérie **8:10** Dokořán: S prof. Helenou Illnerovou **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Terra Santa News: 7. 2. 2024 **9:40** Noemova pošta: Únor 2024 **10:40** Portréty krajiny **11:05** V pohorách po horách: Vodopády Bílé Opavy **11:15** Mexiko – země indiánů **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Filipíny – Tajfun Haiyan **13:30** Dobrá firma **14:00** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem: Žeň objevů 2021, 2. díl **14:40** Duchovní malby: Ježíšovo veřejné působení **15:05** Magazín Mary's Meals **15:30** Plečnickův kostel sv. Františka v Lublani **15:40** Naši – osobnosti lidové kultury – Zdeněk Bláha **16:00** Zpravodajské Noeviny: 6. 2. 2024 **16:20** Se salesiány na jihu Madagaskaru: Boží lid **16:45** Polské stopy v Olomouci I. **16:50** Když bolí tělo: Traumatologie a ortopedie **18:00** Sedmihlásky (74. díl): Zdálo sa ně, zdálo **18:05** Příběhy z Dobré Knihy: Uzdravení nemocného u rybníka Bethesda **18:15** Ovečky: 6. neděle v mezidobí [P] **18:40** Hermie a ustrašený pavouk **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:31** Setkání: MUDr. Romana Bělohávková – Zelená hora **19:40** Dědek a jeho kreslený svět: Pokora víc než odvaha **19:45** Přejeme si... **20:05** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře: Modrotisk [P] **21:25** Moudrost mnichů: Ideál matky **21:40** S chutí přes práh: Českomoravská Fatima v Kocličově **22:05** Pod lampou [P] **0:10** ARTBITR – Kulturní magazín **0:20** Strípky z ostravské archeologie: Návšři pod Mudlochem **0:30** Obchod s migranty **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 9. 2. 2024

6:05 Klapka s... (82. díl): MUDr. Bohumírem Novákem **7:10** Kmočův Kolín 2019: Dechový orchestr Harmonie 1872 Kolín **7:50** Přežil jsem holocaust: svědectví Ludka Eliáše **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Poutníci času: S Janou a Danem Urbanovými **9:35** Libanon – Sedm sekund **10:05** Jeníkov **10:20** Lidé z cest **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Lidé

a město **13:25** Zahrada písničkářů: Zbytečný luxus **14:00** Zelená poušť **15:05** Nebojte se...: Ptejte se kněze **16:10** Zachraňme kostely: Kostel Nalezení sv. Kříže a kaple sv. Anny v Pelhřimově **16:30** Groteský Harolda Lloyda: On maratónským závodníkem **16:45** Klapka **18:00** Sedmihlásky (74. díl): Zdálo sa ně, zdálo **18:05** Příběhy z Dobré Knihy: Cizoložnice **18:15** Animované příběhy velikánů dějin: Marco Polo (1254–1324) **18:45** Groteský Laurela a Hardyho: Představení **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír [L] **19:40** Dědek a jeho kreslený svět: Zamilování míromi **19:45** Přejeme si... **20:05** Kulatý stůl [L] **21:25** S chutí přes práh: Školské sestry sv. Františka v Hoješíně **21:45** Moudrost mnichů: Fungující rodina **22:05** Poletuchy: Na skok do Štramberka **22:50** Všechno nebo nic – sestra Clare Crockett **0:20** Recitál Slávka Kleandra a Oborohu **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 10. 2. 2024

6:05 Klapka s... (83. díl): ZŠ Erbenova (Junior) **7:10** Duša Terchovej – Rudo Patrčiak **7:55** Sedmihlásky (74. díl): Zdálo sa ně, zdálo **8:00** Ovečky: 6. neděle v mezidobí **8:25** Animované biblické příběhy: Daniel **8:55** Strýček Emu: Poletní prázdniny **9:05** Hermie a jeho přátelé: Zbytečná hádka **9:40** Flešbky – Godzina podcast: Andrea Bielová – Boj začíná na kolenu v modlitbě **10:05** Viac ako pie-seň (3. díl): Kapela ESPÉ a pieseň Vítaz **10:20** Když bolí duše: Poruchy příjmu potravy **11:25** ARTBITR – Kulturní magazín **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Duchovní menu: Záznam mše svaté z Katolické charismatické konference 2023 **13:20** Pod lampou **15:25** Poslední království draků **16:20** Z pokladnice kulturního dědictví ČR: MFF Strážnice 2023 **18:00** Slovo na neděli: 6. neděle v mezidobí [P] **18:25** Příběhy odvahy a víry: Otec Alexander Meň (14. díl): Na cestě za Kristem **18:50** V souvislostech [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** Sunday Rock: Barevný svět vytvořen pomocí různých tekutin a kouře **19:40** Dědek a jeho kreslený svět: Nebojte se strachu **19:45** Přejeme si... **20:05** Dobrodružství před kamerou [P] **21:10** Můj chrám: Monika Marková, kostel sv. Petra a Pavla v Žitčonicích [P] **21:30** V pohorách po horách: Babky v Západních tatrách [P] **21:45** Dekalog III.: Třetí přikázání **22:45** Jak potkávat svět: S Hanou a Petrem Ulrychovými **0:10** Duchovní krajina Novohradských hor: Zaniklé vesnice pod Mandelsteinem **0:35** Klid zbraní **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 11. 2. 2024

6:05 Klapka s... (84. díl): Janem Vačlenou **7:10** Církev za oponou: Křesťanské hodnoty **7:25** V pohorách po horách: Moravský kras **7:40** Stano Lajda, žilinský výtvarník **8:35** Slovo na neděli: 6. neděle v mezidobí **9:05** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře: Modrotisk **10:30** Mše svatá [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:20** Muzikanti, hrajte **14:00** Můj chrám: Monika Marková, kostel sv. Petra a Pavla v Žitčonicích **14:20** Dobrodružství před kamerou **15:25** Groteský Bustera Keatona: Láska kvete v každém věku **16:30** Velkomoravský koncert 2014 **18:00** Sedmihlásky (73. díl): Třeba su bleďučká + Vy mládenci **18:05** Ovečky: 6. neděle v mezidobí **18:30** Hermie a potopa **19:05** Strýček Emu: Světový den nemocných [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:45** Přejeme si... **20:05** S chutí přes práh [P] **20:25** Carlo Acutis – Ajfák Boží: Štramberk, kostel sv. Jana Nepomuckého [P] **21:25** Diecézní muzeum sakrálního umění v Blois **22:20** Charita Odry: Představení středisek **22:35** Jarmek aneb Pokračovat a vydržet **23:10** Kambodža – První generace **23:40** Můj chrám: Irena Pulicarová, kostel Panny Marie Růžencové v Plzni **0:05** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:20** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 5. 2. o 16:10 hod.: V škole Ducha (Cesta k svätosti – sv. Hildegarda z Bingenu, vzdelávací program)

Duchovná obnova s Mons. Mariánom Gavendom, nakrútená v kúpeľoch Nimnica.

Utorok 6. 2. o 21:20 hod.: Bosco Boys z Nairobi (dokument TV LUX)

Fetujú lepidlo, aby mali krajší život. Na uliciach hlavného mesta Kene musia dávať pozor, aby ich nezožrali hladné psy. Niektorí z domu utiekli už ako 5-roční, aby viac nedostávali bitku od opitých rodičov. V internátnej škole Bosco Boys pracujú aj dobrovoľníci zo Slovenska, vrátane kňaza Petra Kuchára. Deti z ulice nachádzajú v centre novú rodinu, vzdelanie a nádej. Boli ničím a teraz sú na najlepšej ceste stať sa hrdinami.

Streda 7. 2. o 18:20 hod.: Quo vadis (Život na ceste, publicistika)

Ako sa žije misionárovi na cestách sveta, Slovenska a vlastnej duše, prezradí verbista Pavol Hudák SVD. Pocestujeme peši, letecky aj na motorke... Moderuje Pali Danko.

Štvrtok 8. 2. o 18:30 hod.: Spojení vierou (publicistika)

V relácii Spojení vierou sa vám vždy snažíme ponúkať najrôznejšie autentické príbehy ľudí, ktorí odišli zo Slovenska a na nových miestach sa snažia žiť svoju vieru.

Piatok 9. 2. o 20:40 hod.: Máriino kráľovstvo (Moje Nepoškvrnené srdce zvíťazí, dokument)

Mária vo Fatime sľúbila, že jej Nepoškvrnené srdce zvíťazí. V dnešnej dobe, kedy prežívame obnovu úcty k Eucharistickému Ježišovi a kňazstvu, aj pri intenzívnom duchovnom boji, jej prísľúbenie nám dáva nádej v jej víťazstvo aj v najtmavších chvíľach.

Sobota 10. 2. o 13:00 hod.: Charitatívny hokejový turnaj kňazov a rehoľníkov Slovenska (športový program)

Priamy prenos zo Zimného štadióna Stana Mikitu v Ružomberku.

Nedeľa 11. 2. o 20:40 hod.: Svätá omša z Vatikánu (náboženský program)

Priamy prenos svätej omše pri príležitosti kanonizácie argentínskej rehoľníčky bl. Márie Antónie od sv. Jozefa.

Liturgická čtení

Nedeľa 4. 2. – 5. nedeľa v mezidobí

1. čt.: Job 7,1-4.6-7

Ž 147(146),1-2.3-4.5-6

Odp.: srov. 3a (*Chvalte*

Hospodina, který uzdravuje ty, jimž puká srdce. Nebo: Aleluja.)

2. čt.: 1 Kor 9,16-19.22-23

Ev.: Mk 1,29-39

Pondělí 5. 2. – památka

sv. Agáty

1. čt.: 1 Král 8,1-7.9-13

Ž 132(131),6-7.8-10

Odp.: 8a (*Vstaň, Hospodine, vejdí na místo svého odpočinku!*)

Ev.: Mk 6,53-56

Úterý 6. 2. – památka sv. Pavla Mikiho a druhů

1. čt.: 1 Král 8,22-23.27-30

Ž 84(83),3.4.5+10.11

Odp.: 2 (*Jak milý je tvůj příbytek, Hospodine zástupě!*)

Ev.: Mk 7,1-13

Středa 7. 2. – ferie

1. čt.: 1 Král 10,1-10

Ž 37(36),5-6.30-31.39-40

Odp.: 30a (*Ústa spravedlivého mluví moudře.*)

Ev.: Mk 7,14-23

Čtvrtek 8. 2. – nezávazná

památka sv. Jeronýma

Emilianiho nebo sv. Josefíny

Bakhity

1. čt.: 1 Král 11,4-13

Ž 106(105),3-4.35-36.37+40

Odp.: srov. 4a (*Pamatuj na nás, Hospodine, pro náklonnost k svému lidu.*)

Ev.: Mk 7,24-30

Pátek 9. 2. – ferie

1. čt.: 1 Král 11,29-32; 12,19

Ž 81(80),10-11ab.12-13.14-15

Odp.: srov. 11a.9a (*Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, slyš můj hlas!*)

Ev.: Mk 7,31-37

Sobota 10. 2. – památka

sv. Scholastiky

1. čt.: 1 Král 12,26-32; 13,33-34

Ž 106(105),6-7a.19-20.21-22

Odp.: srov. 4a (*Pamatuj na nás, Hospodine, pro náklonnost k svému lidu.*)

Ev.: Mk 8,1-10

BREVIÁŘ PRO LAIKY

3. – 10. ÚNORA 2024

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 4. 2.		PO 5. 2.		ÚT 6. 2.		ST 7. 2.		ČT 8. 2.		PÁ 9. 2.		SO 10. 2.			
Antifona	812	912	1708	1924	1692	1907	857	961	873	978	889	995	1741	1961		
Žalm	783	881	786	884	783	881	783	881	783	881	783	881	786	884		
Ranní chvíle:																
Hymnus	812	913	1709	1926	1693	1907	857	962	873	978	889	996	1742	1961		
Antifony	813	914	828	929	843	946	858	963	874	979	890	997	906	1014		
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	874	980	890	997	906	1014		
Krátké čtení a zpěv	816	917	1710	1926	1693	1908	861	966	877	983	893	1000	1743	1962		
Antifona k Zach. kantiku	692	781	1305	1447	1694	1908	861	966	877	983	894	1001	1307	1963		
Prosby	817	917	1711	1927	1694	1908	861	966	878	983	894	1001	1744	1963		
Závěrečná modlitba	692	782	1305	1447	1306	1449	862	967	1306	1449	894	1001	1307	1450		
Modlitba během dne:																
Hymnus	817	918	832	934	848	952	862	967	879	984	895	1002	910	1019		
Antifony	818	919	833	935	848	952	863	968	879	985	895	1003	910	1019		
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019		
Krátké čtení	820	921	835	937	851	955	865	970	882	988	898	1005	913	1022		
Závěrečná modlitba	692	782	835	938	851	955	865	970	882	988	898	1006	913	1022		
Nešpory:																
SO 3. 2.																
Hymnus	807	907	821	922	1714	1932	1698	1913	867	972	883	989	900	1007	915	1024
Antifony	808	908	822	923	838	940	853	957	868	973	884	990	900	1008	916	1025
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	868	973	884	990	901	1008	916	1025
Kr. čtení a zpěv	810	911	825	926	1717	1934	1701	1916	871	976	887	994	903	1011	918	1027
Ant. ke kant. P. M.	692	781	693	782	1305	1448	1701	1916	871	977	887	994	904	1012	693	782
Prosby	811	911	826	927	1718	1936	1702	1917	872	977	888	994	904	1012	918	1028
Záv. modlitba	692	782	692	782	1305	1447	1306	1449	872	977	1306	1449	904	1012	693	783
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Matice cyrilometodějská s. r. o. Knihkupectví a zásilková služba

NOVÉNA

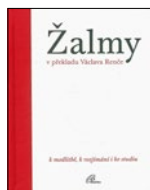

9 DNÍ ZA „NOVÉ VÍNO“ V MANŽELSTVÍ
Augustin a Viola Svobodovi • Redakce Kateřina Lachmanová a Eva Mešková

Novéna vychází z textu manželského slibu, ale i z bohatých životních zkušeností manželů, významných českých lékařů a členů Komunity Emmanuel, kteří žijí v manželství již šest desítek let.

Paulínky • Brož., 103x150 mm, 72 stran, 99 Kč

BIBLIČKÁ LITERATURA

ŽALMY
Úvody k žalmům a modlitby z italštiny přeložila Anna Mátíková FSP • Odborná spolupráce Radek Tichý

Žalmy v překladu Václava Renče vyšly u příležitosti 30. výročí působení Dcer sv. Pavla v České republice. Každý žalm začíná krátkým úvodem a končí modlitbou.

Paulínky • Váz., 150x195 mm, 438 stran, 399 Kč

POSTŘEHY ZE ŽIVOTA

NEBOJ SE... TO SE SNADNO ŘEKNE!
Hallie Lord • Z angličtiny přeložila Veronika Lásková

Vtipné, ale i hluboké svědectví autorky o tom, jak se učila zápasit s vlastním strachem a nedůvěrou, že se Pán doopravdy stará. Její příběhy a zkušenosti z každodenního života oslovu-

jí především ženy žijící v rodinách, ačkoli autorčino poselství má univerzální platnost.

Paulínky • Brož., 125x205 mm, 192 stran, 269 Kč

SVĚDECTVÍ Z POUTI

POUŤ DO ŘÍMA OD A DO Z V JUBILEJNÍM SVATÉM ROCE 2000
Napsali poutníci • Ilustrovali Marek Dunda a Roman Hlávka • Sestavil Jan Peňáz

Poutavé líčení (místy se špetkou humoru) pěší pouti šesti moravských poutníků z Vranova nad Dyjí do Říma v jubilejním Svatém roce 2000.

A.M.I.M.S. z.s. ve spolupráci

s Maticí cyrilometodějskou s. r. o.

Třetí vydání • Brož., A5, 112 stran, 25 Kč

CÍRKEVNÍ HUMOR

MURPHYHO ZÁKONY O CÍRKVI

Tomáš Marný z Bludovic

Ilustrace Jindra Hubková

Smích uzdravuje. Potvrzuje to i tento soubor plný humorných glos zaměřených na církve z mnoha úhlů pohledu.

Pavel Nebojsa - Doron

Třetí, aktualizované vydání,

v Doronu první

Brož., 130x180 mm, 104 stran, 219 Kč

Objednávky knih - tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzertce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803

Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

Nabídku knih a devocionálií najdete na našich webových stránkách www.maticecm.cz.

2019/12030

TZ

779 00 Olomouc
Dolní nám. 24

Matice cyrilometodějská s. r. o.